

styrket Anskuelsen om Onskeligheden af at faae Stationen oprettet. I Betænkningen ere Hovedpunkterne i al Korthed angivne, saa jeg ikke skal trætte med at gjentage dem, men kun anføre, at et af de væsentligste Momenter, der gjøre Oprettelsen af Stationen her ønskelig, er, at der altid hengaar nogen Tid med at hidkalde Raket-apparaterne fra de alt bestaaende Stationer til Hasle. Det har viist sig, at de Redningsforsøg, der ere foretagne ved Hjælp af Raketapparaterne, det være sig fra Allinge eller fra Rønne, ere først blevene foretagne 8—12 Timer efter Strandinger, naar denne er foregaaet under vanskelige Forhold, om Natten især, hvor man ikke kan anvende den optiske Telegraf og altsaa er nødsaget til at sende ridende Bud. Følgen har været, at Folkene have fiddet i Rejsningen eller klamret sig fast til Skroget i en lang og pinkig Vente-tid, og at det Par Mænd, der ere omkomne netop ved Hasle, ere døde, fordi deres Laalmodighed hviestede, og de søgte at svømme iland. Dette Gensyn er et af de væsentligste. Et andet Spørgsmaal er jo, om Strandinger ere hyppigere ved Hasle end ved Rønne og Allinge. I den Retning har Udvalget ikke kunnet faae fuldt fyldestgjørende statistiske Oplysninger, men man har Indtrykket af, at Strandinger ere nok saa hyppige ved Hasle som ved de to andre Steber, og dette kan vel finde sin Forklaring i Fyreens Beliggenhed og Bestaafenhed. Fyrene ere beregnede paa den store Skibsfart og gjøre fuldt ud den Gavn, man venter sig, men under vanskelige Veirforhold, naar kun af og til Fyret blinker igjennem Disen, ses kun de Fyr, der lyse stærkt og klart, men Hasle har kun et Havnefy. Det var i Korthed dette, som i Forbindelse med, hvad der er anført i Betænkningen, har gjort, at man stiller dette Forslag, som anbefales til det høie Things Belvillie, og som den høitærede Minister har stillet sig gunstigt til. — Redningsstationen paa Møen er derimod et nyt Spørgsmaal og har navnlig krævet Indhentelse af Oplysninger, der ere staaede til Veie i en, det maa jeg sige, overraskende kort Tid, naaget det er dem, vi have ventet paa. Disse Oplysninger gaa, som det ses af Betænkningen, ud paa, at saavel Amtmanden over Præstø Amt som Politimesteren i Stege er af den Anskuelse, at man gjør rigtigst i at oprette en Station paa Møens Ost- eller Nordøstkyst. Der er vedlagt Betænkningen en Label over de Forlis, der her have fundet Sted i de sidste 10 Aar, og det anføres der, at 12 Skibe ere forliste ved Liselund eller sydligere, medens 10 ere forliste længere vest paa, altsaa ad Nordfælt til, inde ved Korsfletten eller Borremose. Det anføres i Beretningen fra Politimesteren, at der efter hans Anskuelse er Meget, der taler for, at Stationen skulde oprettes længere inde end

ved Liselund, og han anfører som det væsentligste Argument derfor, at Kysten er steilere, Vandet dybere ud imod Liselund, saa at Skibene strande langt nærmere ved Land, og det altsaa bliver lettere for Folkene at bjerge sig selv, naar de blot ville vente, til Veiret klarer, medens Grundene længere mod Vest og imod Nordfælt strække sig længere ud, hvortil kommer, at i de sidste Aar flere Strandinger have fundet Sted der. Dette Argument, at Folkene have al Udfigt til at blive bjergede, naar de blot ville vente, har Udvalget ikke kunnet tillægge saa stor en Vægt som Politimesteren. Det er en Kjendsgjerning, som netop i denne Betænkning finder sin Bekræftelse, at det er svært at vente; af Beretningerne fra Hasle ses, at der er omkommet 2 Mennesker, netop fordi de ikke kunde vente. „Af Mod er der i Verden nok, men ikke til at taale“, som der staar i et bekendt Digt, og det er Meget, Skibbrudne have at taale, naar de skulle vente, til Veiret bedager sig, især i vort Klima, hvor Efteraars-, Vinter- eller Foraarsstormene ofte staa paa i mere end 24 Timer. Det er dette Gensyn, der væsentligst har ledet os overfor Redningsstationen ved Hasle, Gensynet til, at Folk der kunne komme til at vente mere, end Mennesker i Almindelighed kunne taale at vente, og derfor er altsaa dette Argument, at naar Folk bare ville vente, komme de nok iland, ikke et af dem, Udvalget kan tillægge særlig Betydning. Derimod er der et andet Argument fra Politimesteren, som har Mere at sige, og det er, at det vilde være lettere længere inde, nærmere ved Korsfletten, hvor der ligger nogle Gaarde, som kaldes Halebæksgaardene, at finde baade Bogne og Heste og andet Fornødent for Stationen. Dette Spørgsmaal er imidlertid af en saa væsentlig administrativ Natur, at Udvalget har ment, at den retteste Veie at gaa var at formulere Forslaget i de Ord: „Saa Møen i Omegnen af Liselund“ for derigjennem at angive, hvad Rigsdagen ønskede, idet man da overlod til Ministeriet efter næiere Undersøgelse nærmere at bestemme selve Stedet. Dette med Gensyn til de første Vædringsforslag, som i formel Henseende nøie slutte sig til det af Regjeringen foreslagte Forslag om Oprettelse af Raketstationer. Den anden Række Forslag berører et af de Emner, der omfattes af samme Lov, men ikke et Emne, der findes i Regjeringsforslaget, og dette har givet Anledning til de formelle Betæneligheder, man har haft, men som Udvalget lod falde efter Samraad med den høitærede Minister og Thingets høitærede Formand. Enhver maa have Følelsen af, hvor uheldig stillede de Folk ere, som sætte Livet i Bove for at frelse Medmennesker, naar de ophøre at være arbejdsføre, og hvad det har at sige for Familien, at den mister sin Forsørger. For at raade Bud derpaa har man for Mændenes Bedkommende